AMERIKANSKI SLOVENEC

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Družbe sv. Družine.

ŠTEVILKA 9. JOLIET, ILLINOIS, 24. DECEMBRA 1917. LETNIK XXVII

Mesto Betlehem vzeto Turkom.

Božično darilo britanske armade za ves krščanski svet. Podrobnosti o zavzetju mesta.

POROČILA Z DRUGIH FRONT.

Berlin poroča nekaj uspehov z italijanskega bojnega torišča.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Betlehem vzet Turkom.

London, 23. dec. — Londonski listi naznanjajo, da bo "izredna in zgodovinska" božična poslanica poslana iz Velike Britanije v Združene Države v torek.

London, 23. dec. — Krščansko ljudstvo sveta je danes prejelo božičen pozdrav od vojakov generala Allenby. To je bilo prvo podrobno poročilo, kako so britanske čete iztrgale iz turške posesti mesto Betlehem, kjer je bil pred 1,900 leti rojen naš Odrešenik.

Novica prihaja v brzojavki od Reuterjevega poročevalca v Jeruzalemu. Pravi:

"Eden najsijajnejših činov med zadnjimi vojaškimi podjetji je bila osvojitev Betlehema. Turki so imeli močne utrdbe tukaj s številnimi topovi v predkrajih mesta.

"Čete, katerim je bilo ukazano, zavzeti mesto, so se podale ponoči daleč na levo ter so ogrožale umik turške linije in prisilile Turke k umeknitvi. Vališke čete so potem vkorakale v mesto za ranega dne."

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Laška fronta.

Berlin, 19. dec. (Zakesnelo.) — Ponovni italijanski protinapadi proti našim nedavno pridobljenim postojankam na Monte Pertica so bili odbiti. Med grebenom Tomba in reko Piave, na obeh straneh Montella, so bili živahni topniški dvoboji.

Med rekama Brenta in Piave smo izza dne 11. dec. ujeli 270 italijanskih častnikov in 8,120 vojakov.

Berlin, 20. dec. — Ponovni italijanski napadi proti Monte Asolone in nedavno pridobljenim postojankam v okolici proti zapadu in vzhodu so se izjalovili.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Italijansko poročilo.

Rim, 19. dec. (Zakesnelo.) — Včeraj je sovražnik v krvavem boju, ki je trajal ves dan, izmenoma s silnim bombardiranjem in močnimi pehotnimi napadi, poskušal od Col Caprille do Monte Pertica potisniti svojo linijo naprej proti jugu.

Samo na njegovi levi, kjer pa je kakih 100 ujetnikov ostalo v naših rokah, se je sovražniku posrečilo, obdržati svoje pridobitve v pasu Monte Asolone. Na njegovi desni, z druge strani, pa so ostale sovražnikove prizadeve brezuspešne, in to zlasti vsled čudovite odpornosti zapadno od Asteria del Lepre po brigadi iz Pesara.

Sovražni poskusi, prekoračiti reko Vecchia Piave med Ca Gradenigom in Cavazuccherino, so vedli do ostrega bojevanja, v katerem so plavajoče baterije kraljevske mornarice igrale važno ulogo. Nekaj ujetnikov smo dobili.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Topovi streljajo na Bassano.

Italijanski glavni stan v severni Italiji, 20. dec. — Položaj v severnem bojnem pasu je postal resnejši, ko je sovražnik zasedel Monte Asolone, ki ga loči od planjav le gričevje kakih sedmih milj, dočim leži Bassano še štiri milje dalje.

Sovražni težki topovi so že na streljaj onkraj Bassana, ki leži na beneški planjavi blizu vhoda v Brentsko dolino, in dočim mesto samo ni bilo obstreljevano, je nekaj izstrelkov padlo v predmestja in nekaj jih je letelo črez mesto v onostranske predkraje.

Poročila kažejo, da sovražnik uporablja sedemnajst divizij v svojem bojevanju med rekama Brenta in Piave. Od teh je šest gotovo in devet prejkone nemških. Ubežniki pravijo, da izjavljajo sovražne čete, da bodo na planjavi o praznikih.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Rim poroča uspehe.

Rim, 21. dec. — Pri Asolonu in vzhodno od reke Brente smo odvzeli sovražniku znaten del njegovih torkovih pridobitev.

Okrog Asolona je sovražnik osredotočil silno streljanje proti postojankam, katere smo zopet vzeli od njega, vendar ni omajal našega odpora.

Okrog Monte Pertica je bil močan poskus protinapada takoj razkropljen.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Berlin poroča odbitje napadov.

Berlin, 21. dec. — Silni italijanski napadi okrog Monte Pertica in Monte Soloralo so bili vsi odbiti. Tisti okrog Monte Pertica je bil protiofenziva, v kateri je bilo podjetih sedmero naskokov proti višinam. Vsi so se zlomili pod težkimi izgubami.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Makedonska fronta.

Berlin, 19. dec. (Zakesnelo.) — Na obeh straneh reke Vardar je bilo živahno topniško bojevanje.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Francoska fronta.

London, 20. dec. — Napad, ki ga je poskušal sovražnik snoči jugovzhodno od Laventie, je bil odbit po portugalskih četah. Razen sovražne topniške delavnosti v soseščini Passchendaela ni nič drugega izporočiti.

Berlin, 20. dec. (Zakesnelo.) — Armadna skupina princa Rupprechta: V osamljenih odsekih na flandrski fronti, na južnem bregu reke Scarpe ter blizu Moeuvra in Graincourta je bilo živahno topniško bojevanje popoldne.

Armadna skupina nemškega prestolonaslednika: Po drznem napadu severovzhodno od Craonna je naskočen oddelek privedel število francoskih ujetnikov.

Pariz, 20. dec. — Zmerna topniška delavnost je bila ob vsej fronti snoči. Pehotnih bojev ni bilo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Važen nemški napad odbit.

Pariz, 21. dec. — Važen napad, ki ga je podjel sovražnik vzhodno od Fayeta, v okolišu St. Quentina, je bil odbit popolnoma.

Topništvo je bilo delavno na desnem bregu reke Meuse, v okraju severovzhodno od mesta Fleury; pri Hartmannsweilerkopfu in v odseku vzhodno od Thanna. Noč je bila pokojna na ostali fronti.

London, 21. dec. — Nič zanimivega ni izporočiti.

Enajst rudarjev usmrčenih.

Knoxville, Tenn., 20. dec. — Enajst rudarjev je bilo usmrčenih vsled razpoka v rudniku št. 3 družbe "Dar Dour and Coke Company", Catoosa, blizu Nema, Tenn., pozno v sredo popoldne, po tukaj danes sprejetem poročilu. Petinsedemdeset jih je bilo v rudniku za časa eksplozije. Ali je prišlo do razpoka vsled vžiga treskavega plina, ali vsled prerane razstrelbe smodnika v rudniku, ni znano.

67 žrtev železniške nesreče.

Shepherdsville, Ky., 20. dec. — Sedeminšestdeset usmrčenih, kolikor znano, in štirideset do petdeset ranjenih oseb, nekatere izmed njih resno, je zahtevala železniška nesreča, ki se je pripetila, ko je potniški vlak št. 7 Louisville & Nashville-proge, vozeč iz Cincinnatija v New Orleans, rano nocoj treščil v ozadje zložnega vlaka proge Bardstown, Louisville & Springfield 500 jardov južno od tukajšnje postaje.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917

PEČNICE FRANCOSKIH ČET BLIZU FRONTE.

Na tisoče teh novovrstnih pečnic in peči so napravili Francozi blizu svojih raznih bojnih front. Francoski način preživljanja vojakov je nepresežen.

RUSKI POLOŽAJ ZELO ZAMOTAN.

Rusko-nemška mirovna pogajanja baje prekinjena, ker so Nemci neke pogoje zavrnili.

UKRAJINA ZA NEODVISNOST.

Avstrijski delegati dospeli v Petrograd k mirovni konferenci.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Kerenskij maršira proti Moskvi.

London, 20. dec. — Brzojavka na Exchange Telegraph Company iz Haparande poroča, da Kerenskij z armado sedaj maršira proti Moskvi, dočim je veliki knez Nikolaj zbral veliko armado kraljevskih pristašev v Kavkazu.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Premirje baje mnogo obeta.

Petrograd, 19. dec., prek Londona, 20. dec. — Tu pripoznavajo, da ima premirje med boljševiško vlado in centralnimi vlastmi mnogo upov. Mesta, zlasti Petrograd, se zopet napolnjujejo s civilnimi vojnimi jetniki, ki so se vrnili iz pokrajin brez dovolil.

Nekateri pravijo, da je lahko vrniti se v Nemčijo po neki poti na fronti pri Minsku, ki je znana jetnikom. Civilisti pa rajši ostajajo na Ruskem, da se posvetijo zopet kupčiji, katera bode, kakor upajo, tako normalna kakor v mirnih časih, brž ko začne skupna medsovražniška komisija zborovati v Petrogradu.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Mirovna pogajanja prekinjena.

London, 21. dec. — Vkljub poročilu iz Petrograda, da so bila rusko-nemška mirovna pogajanja prekinjena, ni pričakovati takojšnje obnove sovražnosti na vzhodni fronti. Pogoji premirja so določili, da ne bode bojevanja ob ruski fronti mesec dni.

Po neki brzojavki iz Petrograda so bili boljševiški delegati odpoklicani v Petrograd, ko so Nemci zavrnili pogoje, predlagane po Rusih.

Avstrijci šli v Petrograd.

Med tem je, po neki brzojavki iz Dunaja, prejeti preko Amsterdama, avstro-ogrsko odposlanstvo, zastopajoče vsa vladna področja, pod vodstvom nekega uradnika iz urada za zunanje stvari, drja. von Hempel, odpotovalo v Petrograd včeraj, da uredi nadaljnje podrobnosti premirja. Sestanejo se z neko rusko komisijo.

Če so Nemci odklonili dogovor po boljševiških pogojih, so to storili, kakor mislijo tukaj, v polni zavesti svoje moči, s katero hočejo izsiliti ogromne popuste od Rusov. Prvotne boljševiške zahteve so bile za nemško umeknitev z zasedenih otokov v Rigskem zalivu in zapustitev drugega ruskega ozemlja, katero obdržujejo Tevtoni.

Turek predseduje mirovni seji.

Neka brzojavka iz Nemčije pravi, da je dr. Richard von Kuehlmann, tajnik nemškega urada zunanjih stvari, z važnimi uradniki odpotoval iz Berlina včeraj v Brest-Litovsk med prizori navdušenja; množica je pela narodno himno in vzklikala: "Prinesite nam močen mir."

Pravijo, da bodo mirovna pogajanja pod predsedstvom Ibrahim Hakki paše, turškega poslanika v Berlinu in staroste berlinskega diplomatskega zbora. Med bolgarskimi odposlanci sta pravosodni minister Popov in g. Kòsev, načelnik urada za zunanje stvari.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Kaledin za mir med Rusi.

Petrograd, 21. dec. — Predlogi za prenehanje državljanske vojne, toda z odločno zahtevo, da se boljševiki ne smejo vtikati v stvari v Donski krajini na jugovzhodnem Ruskem in da se takoj sestavi nova deželna vlada, so bili obseženi v naznanilu, prejetem danes od generala Kaledina, hetmana donskih kazakov.

Smolnij zavod, glavni stan boljševiške vlade, je poslanico objavil brez pripomnje.

Ukrajina zahteva neodvisnost.

Pokrajina Ukrajina je formalno zavrgla boljševiški ultimatum in v odgovor danes zahtevala polno pripoznanje neodvisnosti Ukrajine.

Boljševiški zastopniki so baje izjavili, da je dogovor mogoč, pod pridržkom, da Ukrajina izjavi svojo namero, ne podpirati generala Kaledina in njegovega kazaškega vstanka.

Čete na obeh straneh se zbirajo za pretečo bitko. Ukrajinske čete so sestavljene iz kazakov pod vodstvom generala Ščerbačeva. Boljševiške čete se razpostavljajo kaki dve milji daleč od kazaške fronte.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Posebna ladja z darili za vojake.

Neka francoska luka, 20. dec. — Posebna ladja, vozeča 20,000 vreč božične pošte za ameriške čete, je dospela danes iz Združenih Držav. Vojni poštni urad ima petdeset posebnih tovornih vozov in izredno veliko število uslužbencev za odpravo pošte, ki bo brzo odposlana v dvajset podružnih poštnih uradov, odkoder bo razdeljena na Božični dan ali prej.

Drugi parnik je dospel v ponedeljek s 4,6000 vrečami vojaške pošte, obsegajoče večinoma božična darila.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Ruski častniki na Francoskem.

Z ameriško armado na Francoskem, 20. dec. — Častniki ruske armade na Francoskem so se radovoljno vsi zglasili za službo v armadi Združenih Držav.

Častniki želijo nadaljevati boj proti Nemcem, vkljub rusko-nemškim mirovnim pogajanjem, in izjavljajo, da hočejo pozdraviti priložnost, bojevati se do konca za Rusijo pod zvezdnato zastavo.

Najvišji ruski častnik, ki je podal prošnjo, da njega in njegove podrejene vzamejo v ameriško službo, je jamčil stati dober za vsakega sprejetega. Vsi čini so všteti v prošnjo, od častniškega namestnika navzgor.

Nasvetovano je bilo tudi, da bi utegnilo biti mogoče, sestaviti za Ruse organizacijo, slično francoski Legiji tujcev ali Lafayettovi leteči četi. Splošno čutijo, da bo imela namera ruskih častnikov moralen učinek v njih domovini.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Dokaz o lakoti v Avstriji.

Geneva, Švica, torek, 18. dec. — Židokaze o strašnih gospodarskih razmerah v Avstriji je nudil včeraj prihod v Buchs ob meji 576 bledih in trpečih otrok v starosti od 7 do 9 let. Otroci so iz Dunaja in drugih avstrijskih mest. Okusili niso mleka že več mesecev. Prejemali so slabega kruha v nezadostnih deležih in želodčne bolezni so bile posledek. Oblečeni so bili pičlo in v njih domih ni bilo kuriva. Porazdeljeni bodo med razne kraje v Švici, dokler ne okrevajo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

7,000,000 vojakov rabimo: Taft.

Boston, Mass., 20. dec. — "Imeti moramo sedem milijonov vojakov na Francoskem; dva ne zadostujeta," je rekel danes bivši predsednik Taft. "Na izbiranje je le dvoje: Poraziti Nemčijo, ali pa se oborožiti, kakor se je nemško ljudstvo oboroževalo zadnjih petdeset let."

Velikanski most.

Iz Tokia poročajo, da je japonski stavbni minister pustil izdelati načrte za zgradbo ogromnega mostu preko morske ožine Šimonoseki. Stavbni stroški bodo znašali 35 milijonov frankov.

WILSON SPREJEL SRBSKE ODPOSLANCE.

Predsednik priredil v počast srbskega odposlanstva, ki dospelo v Ameriko, državno pojedino.

ZA SVOBBDO JUGOSLOVANOM.

Srbski odposlanci posetijo Pittsburgh, Cleveland, Chicago in druga mesta.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 24, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Srbsko odposlanstvo dospelo.

Neka atlantska luka, 20. dec. — Srbsko diplomatsko odposlanstvo v Združene Države je dospelo semkaj danes na nekem francoskem parniku. Odposlanstvu načeluje dr. M. R. Vesnič, ki je zastopal Srbijo na medaliirskem posvetovanju v Parizu.

New York, 21. dec. — Srbska vojaška komisija, je bilo naznanjeno tukaj danes, namerava po odhodu iz Washingtona obiskati Buffalo, Pittsburgh, Cleveland, Detroit in Chicago. V teh mestih se bodo člani posvetovali z zastopniki srbskega, hrvatskega in slovenskega prebivalstva.

Washington, D. C., 21. dec. — Srbsko vojaško odposlanstvo je bilo sprejeto tukaj danes jako slovesno. Konjiška spremstva in skupina ameriških uradnikov, na čelu jim državni tajnik Lansing, so dočakali komisijo. Pozneje je srbsko odposlanstvo sprejel predsednik Wilson, kateremu je bilo izročeno lastnoročno pismo kralja Petra. Nocoj priredi predsednik srbski komisiji državno pojedino.

Za zedinjenje Jugoslovanov.

Washington, D. C., 22. dec. — Srbsko vojno odposlanstvo, sestavljeno iz več srbskih najodličnejših uradnikov in vojaških voditeljev, bode zastopalo, kakor je bilo naznanjeno danes, tudi težnje avstro-ogrskih Jugoslovanov za ujedinjenje s Srbijo.

Izvrševalni odbor Jugoslovanskega Narodnega Sveta se je sestal tukaj danes in je bil sprejet po srbskem odposlanstvu. Načelnik dr. A. Biankini je rekel danes:

"Jugoslovanski odbor, čigar člani zastopajo deželo, se je sestal v Washingtonu povodom prihoda srbskega odposlanstva. Po krfski deklaraciji, ki je proglasila potrebo zedinjenja vsega jugoslovanskega plemena — Srbov, Hrvatov in Slovencev, kakor iz Avstro Ogrske, tako Srbov iz Srbije in Črne gore — smatramo srbsko odposlanstvo ne le za zastopnika dejanskega srbskega kraljestva, marveč tudi za zastopnika še neosvobojenih Jugoslovanov avstro-ogrskih."

Jugoslovanski odbor se je sestal, da povabi srbsko odposlanstvo na poset nekaterih glavnih jugoslovanskih naselbin, zlasti v Chicagu, Clevelandu, St. Louisu, New Yorku in Pittsburghu.

Dobro došli!

"Smatrajoč," je rečeno v proglasu Jugoslovanskega Narodnega Sveta, izdanem povodom prihoda srbskega uradnega, diplomatskega in vojnega odposlanstva v Ameriko, "da je dolžnost vseh Slovencev, Hrvatov in Srbov, kakor tudi ostalih Jugoslovanov v Ameriki, da manifestirajo pri tej priliki svoje občudovanje in svojo naklonjenost junaški in mučeniški Srbiji, svojo solidarnost v odporu proti avstro-nemško-madžarski tiraniji in svojo nezlomljivo voljo, da hočejo biti svobodni, naslavlja svoj poziv na vse Slovence, Hrvate in Srbe v Ameriki in na vse narodne organizacije in društva brez razlike, da popolnoma enodušno in v sporazumu in skupno z ostalimi Slovani pozdravijo srbsko odposlanstvo ob priliki njegovega dohoda v Ameriko, in da s svečanim sprejemom in z velikimi zbori v vseh mestih, katere bi odposlanstvo obiskalo, manifestirajo na najveličastnejši način za Srbijo kot predstavljateljico borbe vseh Jugoslovanov in sploh vseh tlačenih Slovanov. Vse ostale Slovane pa prosi, da se temu pridružijo, v svesti, da nam more samo skupna solidarnost uresničiti osvobojenje in zedinjenje."

Posle, kateri so v zvezi s prejemom, vodi poseben ožji odbor, katerega tvorijo: Don Niko Grškovič, predsednik Hrvatskega Saveza; dr. F. J. Kern, za Slovensko Zvezo, in dr. Miloš Trivunac, predsednik Srbske Narodne Odbrane. V vsem, kar se tiče sprejema odposlanstva, se je treba obrniti na ta odbor preko Jugoslovanske Kancelarije, 932 Southern Building, Washington, D. C.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen l. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek
Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba
Inkorp. l. 1899.
v lastnem domu, 1006 N. Chicago St.
Joliet, Illinois.
Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:
Za Združene države na leto.....$2.00
Za Združene države za pol leta.$1.00
Za Evropo na leto.....$3.00
Za Evropo za pol leta.....$1.50
Za Evropo za četrt leta.....$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays
by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 24. dec. — Nič manj nego sedemindvajset mladih pevk je zdaj v pevskem zboru naše cerkve sv. Jožefa. Imena naših cerkvenih pevk so:

Amalia Uršič, Anna Bezek, Anna Petrovčič, Antonia Stukel, Angela Uršič, Mary Stonič, Amalia Bezek, Frances Čulik, Henrietta Brunskole, Mary Judnič, Elizabeth Grayhek, Anna Brunskole, Elizabeth Sekola, Mary Sekola, Ema Dečman, Frances Golobič, Mary Vertin, Mary Kočevar, Josephine Bučar, Mary Žlogar, Anna Videtič, Angela Trlep, Elizabeth Golobič, Mary Turk, Mary Likovič, Anna Vesel, Angela Stukel.

Krasno božično petje se nam obeta, kakor čujemo iz krogov gospodičen pev. O tem več prihodnjič.

— Podružnico "Slovenske Zveze" nameravajo ustanoviti rodoljubni Slovenci v Jolietu prihodnjo nedeljo. "Slovenska Zveza" je politična organizacija, ki deluje v tesni zvezi s "Hrvatskim Savezom" in "Srpsko Narodno Odbrano" za organizovanje Jugoslovanov v Severni Ameriki. Te tri naše politične organizacije delujejo paralelno ali vzporedno druga z drugo, vsaka med svojimi ožjimi rojaki, a vse tri imajo isto svrho. Zato se mislijo popolnoma zediniti, kadar izvedejo popolno organizacijo vseh naših odnosnih naselbin. Slovenci se imamo predvsem združiti v "Slovenski zvezi". O namenu iste naznanimo več prihodnjič.

— Na obisku. Gospodična Frances Juvančič iz La Salle, Ill., izvrstna in neutrudno delavna pevovodkinja lasallskega pevskega društva "Slovenija", se je mudila včeraj in danes na obisku v Jolietu, kjer je bila z veseljem sprejeta v gostoljubnem domu g. Antona Nemanicha, Raynor & Granite. V spremstvu gdčne. Tereze Nemanich si je ogledala tudi tiskarno A. S., kjer je izročila vse polno lasallskih voščil za Jolietčane povodom praznikov.

— Kam pa na Silvestrov večer, ki bo zadnji v tem letu? Na plesno veselico društva sv. Genovefe št. 108 K. S. K. J. In kje bo ta veselica? V prostorih naše stare šole sv. Jožefa. Vstopnina samo 25c.

— Koncert. Hrvatsko pjevačko društvo "Velebit" priredi prihodnjo nedeljo, dne 30. t. m., v Sternovi dvorani velik koncert, in sicer ob 2. uri pop. in ob 7:30 uri zvečer. Vstopnina 25c.

— Salunske licence dobe vsi lojalni tujci (aliens). Komisar Gorey se hoče ravnati po predsedniku Wilsonu, zato ne bo smatral v Avstro-Ogrski rojenih priseljencev, ki še nimajo drugih državljanskih papirjev, za "tujce sovražnike" (alien enemies), ako so lojalni in vdani vladi Združenih Držav. Rekel je: "Ravnati se hočem po predsedniku Wilsonu, ki je izjavil, da nihče ni neogibno 'tujec sovražnik', ker je prišel v to deželo iz dvojne monarhije. Je le nekaj podanikov Avstro-Ogrske, ki se bavijo s salunarstvom v Jolietu, in vsi ti so si vzeli svoje prve papirje. S tem so storili vse, kar jim je mogoče storiti v sedanjih okoliščinah, v katerih ne morejo prejeti svojega polnega državljanstva, dokler ne poteče zakonita doba izza dne, ko so izjavili svojo namero, postati državljani. Nadalje je komisar Gorey rekel, da se število salunov v Jolietu ne bo zmanjšalo prihodnje leto. Dejansko brez izjeme so saluni pod nadzorstvom krajnih pivovaren in te nikakor ne mislijo zmanjšati svojega posestnega stanja vkljub draginji.

— 2,232 vprašalnih listov (questionnaires) je bilo razposlanih po pošti zadnji teden iz glavnih stanov trojih vojaškonabornih odborov za Joliet in Will county. Registriranci imajo časa sedem dni, izvzemši praznike in nedeljo, da odgovorijo na vprašanja in vrnejo vprašalne liste v glavni stan svojega distrikta.

— Zadnji petek, 21. dec., je bil prvi dan zime in najkrajši dan v letu. Solnčni vzhod je bil ob 7:15 uri in solnčni zahod ob 4:22 uri. Od sobote se dan daljša in se bo daljšal do 21. junija, ko je najdaljši dan v letu."

— Premalo stražnikov. Pomožni policijski komisar Hennessy nujno priporoča boljšo zaščito trgovinskih poslovnic v notranjem delu mesta, sicer se utegnejo tudi v Joliet vtihotapiti razbojniki, ki se klatijo okrog Chicage in so v zadnjih tednih v raznih mestih izvršili nebroj vlomov in ropov. Jolietske banke niso v nevarnosti, ker so dobro zastražene.

— Binzen živi. Poročali smo, da so v mestu Gary, Ind., dne 19. t. m. četveri roparji pobili salunarja Michaela Binzena, ustrelili njegovega porterja črnca Spencer Tillmana in odnesli $10,750. Binzen je bil udarjen po glavi s kosom plinovodne cevi, da se je zgrudil kakor mrtev, a na svojo srečo ni bil usmrčen, niti resno ranjen. Binzen je dobro znan v Jolietu, kjer je bil njegov brat, Teddy Binzen, svoje dni policijski načelnik.

— Banka v Summittu, Ill., oropana. Razbojniki so v noči od srede na četrtek vlomili v Summit State Bank v Summittu, Ill., in utekli z $50,000. Vsota je bila del plačil za delavce tvrdke Corn Products Co. Roparji so prezrli drugih $34,000 delavske plače in $25,000 v bančnih hranilih.

— Ob priliki ženitovanj, krstov, pogrebov in drugih slučajih, ko potrebujete avtomobil, se oglasite pri meni, ki imam 7 passenger limousine-avtomobil za vse potrebe. Chicago tel. 2575, N. W. Phone 344 — A. Nemanich, Joliet. Adv.

Chicago, Ill., 18. dec. — Slavno uredništvo A. S.! Prosim, da mi dovolite mal prostor v našem priljubljenem polutedniku in glasilu D. S. D. Ničesar važnega vam ne bom izporočil, ker mi čas ne dopušča. Moja dolžnost je pa vseeno, da voščim mojim sobratom in sosestram D. S. D. vesele božične praznike in srečno novo leto, da bi ga zdravi in veseli zopet pričakali. To je moje najboljše voščilo, katero morem dati vsem članom in članicam D. S. D. kot vaš sobrat in tretji nadzornik iste. Vam bom že kaj več izporočil po praznikih. Posebno voščim srečno novo leto glavnim uradnikom ter članom in članicam društva št. 5 D. S. D. v Ottawi, Ill.

Joseph Medic,
1827 W. 22nd St., Chicago.

Gilbert, Minn. — Prosim Vas, g. urednik, da mi daste nekoliko prostora v našem listu Am. Slovencu. Ker je moj dopis prvi in tudi precej obsežen, se bojim, da bi mu ne pokazali poti v Vaš uredniški košek, še preden bi prišel na svetlo. O delu ne bom poročala, ker to razumejo le možje; o draginji pa tudi ne, ker je gotovo povsod enako. Ampak o zimi bi rada kaj več pisala, to pa to, kajti letošnja zima nam daje dosti neprilik, da moramo vedno čepeti le v hišah okoli peči. Samo to še dobro, da imamo vsaj časopise, da si ž njimi preganjamo dolge zimske večere. Ko tako prebiram časopise, rada najprvo pogledam, če je kaj novic iz naših naselbin po Ameriki. In tako sem tudi pred kratkim opazila v A. S. dopis iz Gilberta, ki ga je pisal "Opazovalec preteklosti". Hm, kaj ne, g. urednik, čudno ime je to. Jaz sem hitro pogledala, če je to ime v letošnjem koledarju ali v koledarjih preteklih let, pa nikjer ga ni. In ta "Opazovalec preteklosti" piše tudi o igralcih in igralkah, potem pa o Narodnem domu. O tem pa ne piše prelepo. Zakaj ne? Ker menda ne razume stvari. Nekakega zbirališča, kjer bi se učili petja, dramatike in drugih lepih reči, gotovo potrebujemo, pa naj reče "Op. preteklosti", kar hoče. Ustanovili bi si lahko izobraževalno društvo, ako bi imeli svoj društveni dom, svojo "halo". Tako pa nimamo nič, in slovenski narod je zadnji narod v tem oziru, ker se gotovi nevedneži protivijo vsakemu pravemu napredku. Tu pa nikakor ne mislim na kak tak napredek, kakor ga učijo "kranjski socialisti" po naših naselbinah. Jaz sem bila in bom samo za napredek na katoliški podlagi. Poglej, Opazovalec, če hočemo igro uprizoriti, moramo Fincem plačati za uporabo njih dvorane. Jaz ne zanikam, da so nekateri Narodni domi tu po Ameriki pravo peklo. To je pa tako: kakršni voditelji, tako se godi. Jaz sem precej na razpolago, če hočete Vi, g. Opazovalec, začeti drugo stran; kajti če vidite, da ni naša prava, jaz sem z Vami. Ali pa Vi bodite z nami, pa boste videli in se prepričali, da nismo tako črni, kot se Vam vidimo. Ravno sedaj potrebujemo tajnika. Vas bodemo potrdili, ako hočete prevzeti to težko nalogo. — Še nekaj. G. Opazovalec piše, da smo že en voz peska pripeljali na Narodni dom, pa da so ga "čikice pozobale". To je pa sramota za Vas, ko to grdo laž in obrekovanje dajete v javnost in še rojakom iz bližnjega mesta nekaj očitate. Pustite na miru ljudi, ki Vam niso še nikoli nič žalega storili, in ako bi Vam bili kedaj, se jim mora odpustiti, ali ne veste, kako je Jezus molil na Oljski gori: "Oče, odpusti jim, saj ne vejo, kaj delajo." To se tiče tudi Vas, ker tudi Vi, g. Opazovalec, ne veste, kaj delate. Ako se niste bali zamere, zakaj pa se niste podpisali z Vašim pravim imenom, kakor jaz? Potem bi se pa ložje zgovorili, čegave čikice so tisti pesek pozobale. Zadosti o tem. Drugič kaj, ako bo kaj novega.

Sedaj vam pa povem, rojaki tukaj na Gilbertu in v okolici, da se pri meni lahko naročite na list Amerikanski Slovenec, ker ta list je jako lep, prinaša novice tudi iz naših naselbin po Ameriki in vse važne vojne novice. Ta list vam je tukaj še bolj tuj, čeravno je že star. Poprimite se ga! Pri meni dobiste tudi Koledar Ave Maria za l. 1918 in Katekizme v slovenskem in angleškem jeziku, kakor tudi Abecednike v slovenskem jeziku, da se vaša mladina lahko uči svojega maternega jezika. Naročite se lahko tudi na list Ave Maria, ker tadva lista (A. S. in A. M.) sta najboljša za naš katoliški narod v tej deželi. Ako se ravnamo po naukih teh listov, ne bomo se bali jetniščnic, kamor večkrat zapelje človeka slab brezverski list. Povem vam rojakom tukaj na Gilbertu, da zastopnica sem samo jaz za to mesto, čeprav se še nekdo nekaj sili in ponuja vsakemu naročniku, če njemu plača ali pri njem naroči, koledar za l. 1918. Povem vam, da to ne bo dolgo, ker ne bo mogel izhajati, ako bo to delal. Ko bi dotičnik vedel, koliko škoduje s tem svojim nepremišljenim ravnanjem listu, bi tega gotovo ne delal, ako le kaj ljubi ta list. Torej odstrani to in ne delaj zmešnjav pri tej reči!

Sedaj pa moram že enkrat končati moj že tako obširni dopis; bojim se že Vas, g. urednik, kakšen obraz mu boste naredili, ker je tako daleč zašel — dobro, da Vas ne bom takrat videla.

In sedaj pa voščim najprvo Vam, g. urednik, vesele božične praznike in tudi srečno novo leto; ravno tako tudi vsem čitateljem tega lista in vsem ostalim. Tebi pa, Amerikanski Slovenec, želim v letu 1918. vsaj dvatisoč novih naročnikov, kar Bog daj, torej na delo, zastopniki!

Angela Preglet, zastopnica.

Gilbert, Minn., 17. dec. — Cenjeno uredništvo A. S.! Na tem mestu naznanjam milim rojakom in naročnikom in pa čitateljem Amer. Slovenca, da pri nas so še zadosti po volji delavske razmere v tem zimskem času. In tudi plača ni preslaba; ako jo pa primerjamo k ti silni draginji, je pa le premala, zlasti za družine.

V mesecu oktobru t. l. je zopet odprla stari rudnik z imenom Hobert železna družba, katera se imenuje Ana Ore Main Company, katera lastuje gori omenjeni rudnik. Ta stari rudnik je že počival dolgih 10 let. Kompanija je preselila svoje hiše na kraj, kjer ne bo družba odprla rudnik. In sedaj je družba popolnoma zavrgla stari šeft-rov in je odprla nov šeft-rov, ker gori omenjena kompanija namerava odpreti veliki rudnik in pa moderno napravo. Gori omenjeni rudnik bode gonila električna moč, ki bode vlekla rudo iz rudnika in pa vodne sesalke in sploh vse. To bode prvi rudnik pri nas v Gilbertu na električno moč napravljen.

Tukajšnje prebivalstvo je jako zadovoljno s tem, da je več odprtih rudnikov v naselbini.

Mi katoliški Slovenci si z delom služimo vsakdanji kruh in pa sv. nebesa, če smo v milosti božji. Zatorej mili rojaki, predvsem nam mora biti prva skrb, da bomo prijatelji z Bogom, da si potem moremo kaj za nebesa zaslužiti, ker ta zemlja ni naš pravi dom, tu le popotujemo proti dolgi večnosti.

Kakor nam je znano, jih je šlo k vojakom dne 16. in 17. dec. iz naše naselbine 38 fantov, jih je poklical naš predsednik Wilson, med njimi so tudi slovenski fantje.

Sedaj so se pa zopet približali sv. božični prazniki in pa novo leto 1918, katero želim jaz pisec teh vrstic vsemu slovenskemu narodu srečno, pa ne samo en dan, ampak vseh 365 dni, da bi bili zdravi in veseli na duši in pa na telesu. In ravno tako Vam, g. urednik, da bi dobili veliko novih naročnikov v prihodnosti. Zatorej katoliški Slovenci, v Božični sv. noči opolnoči odprlo se bo sv. nebo in Jezus, naš Kralj in Vladar, stopil bo na to revno zemljo. Oh prosimo Ga še za to, da bi nam dal nebeški mir med narodi, ker ta svet ga dati ne more. Kuge, vojske, lakote in draginje, reši nas, o Gospod.

Pozdravljeni vsi! **Rojak.**

La Salle, Ill. — Na glavni letni seji društva sv. Družine štev. 3, spadajoče k Družbi sv. Družine, Joliet, Ill., se je izvolilo sledeče uradnike za bodoče leto 1918.:

Predsednik, Anton Strukelj.
Podpredsednik, Frank Jeruc.
Tajnik, Anton Kastigar.
Zapisnikar, Frank Stušek.
Blagajnik, Anton Jeruc.
Nadzorniki, Leopold Pash, Dominik Mišjak in Anton Udovič.
Reditelj in poslanec, Jakob Juvančič.
Zastavonoša, John Livek.

Članstvo in drugi, želeč kakih podrobnosti radi društva, naj se obračajo po novem letu na gori imenovanega tajnika in odbornike.

Upajoč, da boste vodili društvo po pravi poti, ter da bomo mi nekateri, ki se bomo v kratkem nahajali v strelnih jarkih, našli ob morebitnem srečnem povratku to društvo, ki bo največje po številu in premoženju! V to pa Bog pomozi!

Ker sem tu že nekaj omenil strelne jarke, sem prepričan, da ni pisec teh vrstic edini, ki bo šel vanje od te organizacije.

In zato si dovoljujem prašati slavni glavni odbor Družbe sv. Družine, kaj bodo naredili s takimi člani? Meni se zdi za potrebno, da bi glavni odbor, h kateremu ima čast pripadati tudi pisec teh vrstic, podal kako slično izjavo v tem oziru. Kajti člani hočejo biti na jasnem, kaj bo ž njimi potem, ko bodejo v vojaški službi?

Upajoč, da bo naš slavni gl. odbor v kratkem o tem izpregovoril ter pojasnil članstvu vso zadevo.

Srčni bratski pozdrav vsemu članstvu D. S. D.

John Jerich, tajnik.

Rockdale, Ill. — Vabilo na veliko veselico, ki jo priredi Slov. izobr. in podp. društvo "Planinski Raj" v soboto, dne 29. dec. t. l. v Mavričevi dvorani v Rockdalu, Ill. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina prosta. Igrala bode izvrstna godba in obeta se na tej veselici mnogo zabave. Zatorej se vabi občinstvo k obilni udeležbi. Za dobro postrežbo jamči **Odbor.**

St. Stephen, Minn., 18. dec. — Cenj. uredništvo A. S.! Prosim malo prostorčka za ta mali dopis. Vreme imamo precej mrzlo in zmeraj veter donaša sneg, da je kar megleno; to je zelo neprijetno, zlasti ker je tak mraz, da ga je od deset do dvajset stopinj pod ničlo in snega je toliko, da ima zemlja belo odejo.

Bližajo se lepi prazniki božični. Kmalu se bo slišal mili glas: Mir ljudem na zemlji, ki so svete volje.

K sklepu voščim vsem Slovencem in Slovenkam vesele praznike in srečno novo leto, posebno pa Tebi, urednik. **John Poglajen.**

Willard, Wis., 19. dec. 1917. — Cenjeno uredništvo A. S.! Naznanjam Vam žalostno novico tukaj iz naše naselbine. Dne 17. decembra je ustrelil s puško šolar svojega tovariša Franka Volka, starega krog 14 let. Zadel ga je nekam v vrat, in drugi dan ob 2. uri 18 minut je umrl v bolnišnici v Marshfieldu. Niso mi podrobnosti znane. Nesreča se je pripetila baje pri igranju. Pogreb se bo vršil v petek. To je že drugi slučaj tukaj. Starši, ne pustite otrokom orožja! Kaj več o tem prihodnjič. **Sporočevalec.**

DR. JANEZU EV. KREKU V SPOMIN.

(Dalje.)

Prvemu borcu za svobodo Jugoslovanov.

Ljubljanski Slovenec je prinesel 13. oktobra na uvodnem mestu sliko dr. Kreka in v črnem okviru pod gornjim naslovom članek, v katerem se glasi:

Poslednjikrat se poslavljamo v prestolnici Slovenije s prvim borcem za svobodo Jugoslovanov, dr. J. Ev. Krekom. Na tisoče in tisoče naroda polni pota in ulice, da se poslove na grobu od propovednika velike svobodne Jugoslavije. Stotisoči Slovencev, Hrvatov in Srbov gledajo iz daljave, daleč v troedini kraljevini, v Sloveniji z bolestjo na sveži grob, v katerega bodo položili telo onega, ki je prižgal v srcu vseh novo silno vero in ki je vsejal blagovest med zatiranim narodom. Na stotisoče jugoslovanskih junakov je klonilo glave v strelnih jarkih, na tisoče na bojnih ladijah našega jugoslovanskega morja, našega Jadrana. Zemeljsko telo dr. Kreka je zagrnil grob...

Jugoslavija! Kot mravlja je gradil ogrodje velike jugoslovanske domovine, kot bučela je zbiral vse ono, kar je najboljšega v bratskih jugoslovanskih srcih. Kako slabo smo se prej poznali. Prišel je dr. Krek in razbil mejnike na Sotli. Kri ni voda. Bratje smo med seboj, sinovi ene domovine, hrvatsko-srbsko-slovenske skupne domovine. Ne smemo ostati razdeljeni, razkosani. Zedinimo se, nerazdružljiva vez nas mora spajati. Prijateljski stik je temelj idejnega zedinjenja skupnega delovanja. Iskal je ljudi, zbiral jih je, pozival na delo. Prepotoval je kot velik glasnik jugoslovanske ideje celo našo jugoslovansko domovino. Koliko je njegovih učencev med našo inteligenco, koliko med delavci in kmeti!

Gradil je zgradbo velike Jugoslavije. Pričel je spodaj. V zadružni organizaciji je položil temelj ekonomske osvoboditve Jugoslovanov. Samo ekonomsko svoboden narod bo odvrgel od sebe suženjske okove. Nekoliko dnij pred svojo smrtjo je šel, da se poslovi od svoje drage Hrvatske, da opozori brate, da naj bodo budni neomahljivi in edini v borbi za veliko svobodno jugoslovansko državo. Poslednji politični govor, labodovo pesem, je govoril **v gledališču v Splitu na občnem zboru dalmatinske Zadružne Zveze. Suženjstvo je veleizdaja — in ne svoboda — veleizdajalec je oni, ki je proti osvoboditvi svojega naroda!"** tako je zaklical kraj morja, našega morja, bratom Hrvatom kot v slovo in v večni spomin. In poslovil se je, odšel iskat miru in umret v slovenski zemlji.

Največji naš človek odhaja danes na poslednjo pot. Zagrnila ga bo hladna zemlja. Njegovega ideala, ideje svobodne zedinjene jugoslovanske domovine pa smrt ne more zatreti. Duh Krekov živi, bdi in nam kot silen plamen kaže popolnoma jasno začrtano pot. Tudi hladna srca se grejejo poleg ognja tega velikega duha.

Pšenično zrno mora pasti v zemljo in umreti, da vzklije plod. Iz groba, kjer je našlo počitek telo nesmrtnega boritelja za svobodo Jugoslovanov, bo vzniklo močno drevo velike naše bodočnosti. Ideja svobode bo odmevala stotero, tisočero z vso silo v vsakem srcu.

Dr. Krek ni umrl, samo njegovo telo je propadlo. Dr. Krek živi, v najmanjšem in v največjem, v strelnjarkih in doma. Mi pa **hočemo, ko bo zagrnila črna zemlja, priseči, da bodemo borili za ideal jugoslovanske svobode do poslednjega diha, složni in edini v delu za naš narod, dokler ne bo dvignila ponosna zgradba naše jugoslovanske svobode.** Slava dr. Krekovemu spominu! Slava prvemu borcu za zedinjenje Jugoslovanov.

(Slovenski Narod, 13. X.) "Kot ljubljeni sin celega našega naroda slovenskega, hrvatskega in srbskega imena odhaja dr. Krek od nas. Njegova smrt je težka izguba za nas vse, težka izguba za ono veliko delo, ki izpolnjuje dušo vsakega poštenega Slovenca, Hrvata in Srba, delovanje za narodno edinstvo... Narod tuguje za velikim Jugoslovanom, za apostolom svobode, za evangelistom, ki mu je obudil v najtežjih časih ponižanj s tako veselim prepričanjem upanje v novo življenje...

Na poslednji poti bodo spremljali dr. Kreka izbrani odposlanci Srbov in Hrvatov. Tako postaje sprevod dr. Kreka prava manifestacija za ono veliko idejo, za katero je pokojnik živel **za idejo jugoslovanskega zedinjenja.**

(Slovenski Narod, 15. X.) "Vsa Jugoslavija je šla za Krekovim mrtvaškim sprevodom. Tuga je ujedinila Srbe, Slovence in Hrvate, stanove in stranke, tuga za človekom, ki je bil vodja na poti do srečnejše bodočnosti. Krekov pogreb je postal spontana, ter da toliko značilnejša manifestacija za našo jugoslovansko stvar."

Sprevod je bil ogromen. Pogreba so se udeležili: ljubljanski knezoškof Jeglič, deputacija Češke Zveze (Stane in Navratil), Jugoslovanskega kluba (Korošec, Demšar, Dublič, Gostinčar, Hladnik, Jarc, dr. Pogačnik, Ravnihar, Smodlaka, Spinčič in Vukotič). Zastopan je bil kranjski deželni odbor, tržaški Slovenci, Istrani, Korošci, goriški Slovenci (begunci); Jugoslovansko socijalno demokracijo je zastopal Anton Kristan, itd., itd.

(Dalje pride.)

Ubogi papa.

Listi prinašajo vesel dogodek iz družinskega življenja predsednika Clevelanda. Ko je bila hčerka Clevelanda še majhna, je poklical nekoč njen oče svojo soprogo k telefonu. Med pogovorom jo je prosil, naj pristavi tudi hčerko k telefonu, da bode tudi ona slišala kako se govori po telefonu. Brezmejno se je čudila, ko je iz daljave razločila glas svojega očeta. Ko je pa nehal govoriti, je vzkliknila: "Ah, mama, kako bomo pa spravili našega ubogega očeta iz tako male luknjice ven."

PAIN-EXPELLER

je postal domača beseda v vsaki slovenski družini radi neprekosljivega čina pri tolikih bolečinah in nadlogah.

Sedajne razmere so nas primorale, povišati ceno na 35 in 65 centov za steklenico, ako hočemo, da ostane iste kakovosti in da enako učinkuje.

S tem imate jamstvo, da staro, dobro sredstvo z isto močjo tudi dobite. Nikar se dajte premotiti z nižjo ceno ničvrednih ponaredb.

Stari, pravi Pain-Expeller dobete le v zavitku kot je tu naslikan. Pri kupovanju pazite na sidro znamko, na besedo **Loxol** in na naše ime.

Pravi Pain-Expeller je dobiti v vseh uglednih lekarnah in naravnost od nas. Steklenica za 65c. je koristneja kot pa za 35c. ker obsega več kot dvakrat toliko.

F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington Street, New York

Union Coal & Transfer Co

515 CASS STREET, JOLIET, ILL.

Piano and Furniture Moving

Chicago telefon 4313. **Northwestern telefon 4[illegible]**

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod

Ustanovljen l. 1895.

Anton Nemanich in Sin

1002 N. Chicago Street

Konjušnica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill.

Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in mr[illegible] vaške vozove in kočije.

Na pozive se posluži vsak čas ponoči in podnevu.

Kadar rabite kaj v naši stroki se oglasite ali telefonajte. Chicago [illegible] 2575 in N W 344.

[illegible] kočijaži in vsi delavci so Slovenci

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE. Sedež: JOLIET, ILL. Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915 Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Ustanovljena 29. novembra 1914

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik.....JOHN N. PASDERTZ, 1506 N. Center St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik....GEO. WESELICH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik.....JOSIP KLEPEC, Woodruff Road, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik.....JOHN PETRIC, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Ottawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

ŠTEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
JOHN JERICH, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
JOHN J. ŠTUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEC, JOLIET, ILL.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani(icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem glavnega odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljatve se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Zadnja kmečka vojska.

ZGODOVINSKA POVEST IZ LETA 1573.

Spisal Avgust Šenoa. — Iz hrvaščine poslovenil L. J.

(Dalje.)

"S popolno pravico, reverendissime, davek je strahovit, a davkarji derejo kožo z ljudstva in meščanstva."

"Istina, nobilis amice, davek je krivičen, zemlja izžeta, davkarji so pijavke, a tudi zemeljska gospoda so pijavke. Kmet že nima več krvi; je-li torej čudno, ako povsodi naokoli vzdiguje obupno svojo glavo?"

Gašper ne reče ničesar.

"Poglejte Taha," nadaljuje škof. "Da se prikupi dvoru in zakrije grehe, se repenči na zboru, daje za vojsko denarja, žita, sena, gradivo, delavce, a skube kakor razbojnik kmete, da jim pokajo rebra. Kmetje so se vnovič pritožili kralju. In vi, gospodje v deželnem zboru? Sklenili ste, da se bodo povsodi po kraljevini ostro kaznovali uporniki. To je predlagal Tahi in skoro vsi ste bili za njegov predlog, on je gospodar in vladar v saboru; no, ste-li odredili kazen za rabeljsko gospodo?"

"Vem, da je Tahi silovitež," odvrne Gašper, "prenaglili smo se pred nekoliko leti, zlasti ranjki ban. Toda Tahi je zaveznik one mogočne dvorne stranke, ki je nasprotna nadvojvodi Karolu in ki bi rada uničila svoboščine naše kraljevine. Raditega smo za sedaj še na njegovi strani."

"Svoboščine?" se nasmeje bridko škof. "Svoboščine, da smete pleniti in globiti, kaj ne? A red, a pravica, a zakon? Jaz hočem red in mir, veste-li to, gospod Alapič? Zato sem vas poklical."

"Na uslugo sem, reverendissime," se prikloni grbec.

"Najprej pojdite k svoji sestri, vdovi banici. Slišim, da mučijo njeni častniki v Cesargradu ljudstvo, kakor Babilonci žide, in da žive v Jastrebarskem kjer prebiva gospa Barbara, kakor v peklu. Opomnite jo v mojem imenu, naj ima vendar srce. Saj je ženska. Recite ji, naj bo krotkejša."

"Bom, reverendissime," reče Gašper.

"Drugi opravek je važnejši: Obljubite mi, da ne izdaste mojih namenov.'

"Obljubim, ne bom."

"Pregnati moram Taha s Susjeda. Kmetje so izjavili pred kraljem, da mu nočejo več služiti, da raje poginejo. Pravda z Uršulo teče počasi, zavleče se lahko po stari navadi še deset let. Razpor med plemstvom se bo poostril, kmetje bodo zgrabili za orožje, in Turčin bo pritisnil. Želite-li doživeti to strahoto?"

"Bog nas varuj!" reče Alapič.

"Ta vozel je treba razvozljati tiho, mirno in oprezno, a glavna naloga zadene vašo roko, gospod Gašper. Dediče ranjkega Nikolaja Zrinjskega sem pripravil do tega, da vrnejo Tahu v užitek Božjakovino, ki mu jo je bil Nikolaj odvzel pred šestimi leti. Stari Tahi naj bi šel tja stanovat. Tahov sin Gabrijel naj vzame Zofijo, hčerko Uršule Heningove, ki bi stanovala z novoporočencema na Susjedu in v Stubici, a vdova naj vrne Ferencu 20,000 forintov. Na ta način bi odpravili Taha s Susjeda in pomirili dvoje družin, ki sta pripravili celo kraljevino do krvavega razpora. Kaj mislite vi o tem?"

"Reverendissime," se prikloni Gašper z začudenimi očmi, "divim se vaši državniški modrosti. Stvar je dobro premišljena. Toda v kolikor poznam strastno naravo gospe Uršule — — —"

"S tem si ne belite glave," se nasmehne škof. "Uršula je privolila."

"Privolila?" se začudi Gašper.

"Da," pokima Draškovič, "vaša naloga je ukloniti Taha, ki ga dobro poznate. Toda delajte hitro, prej, predno se vrne Ambrož Gregorijanec od požunskega zbora. Priporočam vam zlasti, da se v tej stvari dogovorite z gospo Konjsko, ki je pridobila svojo mater za ta načrt. Hočete?"

"Hočem, gospod ban, pri moji veri, delal bom po vaši zapovedi," reče Gašper.

"Bog naj vas blagoslovi, gospod Alapič," dvigne škof roko in odslovi plemiča.

Čez nekoliko časa vstopi v sobo drugi ban, knez Franjo Frankopan.

"Ravno o pravem času prihajate, domine collega," reče škof, "ravno danes sem prejel pismo iz Požuna; čitajte! Prišlo je name. Velika preiskava proti Tahu se je razpršila v peno, počakajte še mesec, pa bodete začudeno strmeli. Susjegradskemu silovitežu ne moremo ravnim potom odvzeti kraljeve podpore, ampak po ovinkih."

Frankopan prebere pismo, stisne ustne in reče, položivši list na mizo:

"Prav ste rekli, reverendissime, vojaki smo, a v državnih poslih otroci, ker mislimo, da večna pravica nikoli ne dremlje."

XXII.

Na dan svete Marjete popoldne — je bil krasen dan v mesecu malem srpanu — zavije lepa kočija skozi vrata susjegradska. Gospod Tahi gre, kakor da je pričakoval goste, iz sobe, sprejme zelo prijazno prišleca in jih pelje v svoje stanovanje. Bila sta v kolikor se je moglo soditi po navihanih brkih in čudni latinščini, tujca. Eden izmed njiju, debel človek cvetočega lica in nosa, se je zval Jurij Hoszu, drugi, suh, majhne postave, venomer kašljajoč in rumen, pa se je imenoval Andrej Majtenyi; oba sta bila Mažara, oba carinarja iz Nedelišča. Poslala ju je kraljeva kancelija kot pooblaščenca, da preiskujeta in poravnata razpor med kraljevimi ljudmi in med Tahom. Toliko se je izvedelo iz pripovedovanja kočijaža Medmurca. Mažarska gospoda si malo ogledata grad, in ko pride drugo jutro v grad Štefan Grdak, da se jima pokloni, izve, da sta šla pooblaščenca s Tahom zjutraj zgodaj na lov proti Stubici, in da se vrnejo težko pred osmimi dnevi. Desetega dne se zasliši pred gradom velik hrup. Cela jata psov se navali na dvorišče, a za njimi na konju komisarja in Tahi s svojim sinom Gabrijelom, ki zakliče Bošnjaku, naj pride popoldne Grdak v grad k gospodi in naj prinese račune in vse ključe.

Po obedu so sedeli na Susjedu za mizo gospod Hoszu, ki je srpo zrl predse in si trebil zobe, Majtenyi, ki je ril s svojim krivim nosom v pisma, in gospod Tahi, vedrega obraza, polneč komisarjema čaše.

"Ergo, magnifice," prične Majtenyi počasi s hreščečim glasom, "kupna pogodba je podpisana, naše delo dokončano. Sedaj pozovemo še Grdaka na račun."

"Hvala vama, plemenita gospoda, za vašo dobroto in pravičnost," reče Tahi, "nazadnje se zahvalim tudi kraljevi svetlosti. Ta mali dar, ki sem ga bil vama predal, je samo del moje dolžne zahvale, a skrbel bom, da vama obilneje povrnem."

Majtenyi se zahvali s priklonom in Hoszu pripomni:

"Lepe lovske pse imate, magnifice; jaz se na to razumem, jaz sem lovec."

"Izbral bom za vas par angleških psov, domine Hoszu," odvrne Tahi, "jaz se ne pečam toliko ž njimi, ti so glavna zabava mojega Gabriela."

"Gratias, magnifice," pokima Hoszu, "vaš sin je izvrsten gospodič!"

V tem trenutku stopi v sobo Grdak in se prikloni. Hoszu ga pogleda prezirljivo od nog do glave in upravitelj zardi.

"Ste vi Grdak?" vpraša Majtenyi.

"Da, gospod."

"Ste prinesli ključe od vseh gradov?" vpraša zopet mali Mažar.

"Tu so," reče Grdak, položivši sveženj ključev na mizo.

"In račune?" dvigne Majtenyi svoj nos.

"Kako sem mogel, gospoda, napraviti v nekoliko dneh račune od treh let? Nihče mi ni tega zapovedal, a zato je treba treh mesecev. Uvažujte tudi to, da je sedaj največ dela pri gospodarstvu."

"Ej, carissime," nadaljuje mali Mažar, sklepajoč roki, "nimamo časa čakati tri mesece. Čujte naš odlok. Pregledala sva posestvi Susjed in Stubico."

"Kedaj, gospod?" se začudi Grdak.

"In Stubico," nadaljuje zategnjeno Majtenyi, "in videla sva, da vi slabo pazite na korist kraljeve kancelije."

"Da, slabo gospodarite," pristavi Hoszu.

"Jaz?" prebledi Grdak.

"Da delate gostije, da gledate na svoj žep in da nimate računov v redu," nadaljuje Hoszu.

"Gospoda," vzklikne obupno Grdak, "bodita pravična, poslušajta me — —"

"In raditega," nadaljuje Majtenyi, ne meneč se za besede upraviteljeve, "sva sklenila prodati v imenu kancelije kraljevo polovico tega posestva v zakup mogočnemu gospodu Tahu za letnih 2400 ogrskih forintov ter mu tu svečano izročiva ključe."

"Gospodu Tahu?" osupne Grdak, pogledavši Ferenca, ki je nepremično sedeč vpiral svoje plamteče oči v upravitelja, "gospodu Tahu? Veste li, kaj delate? Je-li kancelija pozabila na moja pisma in na predlansko preiskavo? Se ne meni ona za ubogo ljudstvo?"

"Kraljevska svetlost je preiskala vse," reče Hoszu, in ve razlikovati sumnjo od dokaza."

"Sumnjo?" zaškriplje Grdak in klone z glavo, "je-li sumnja, da solnce sije na nebu? A kaj se zgodi z menoj?"

"Idite, kamor vam drago!" odgovori suhoparno Majtenyi.

"In moja plača, moja krvavo zaslužena plača?" vpraša Grdak z drhtečim glasom in se prime za glavo. "Od leta 1566. se potim tukaj, pa nisem prejel niti votlega vinarja."

"Ako kaj dobite," reče Hoszu, "dobite o pravem času, potem ko se pregledajo računi, ker Bog ve —"

"Da, Bog ve, da sem poštenjak," dvigne Grdak glavo, "da nisem ogoljufal kralja niti za bobovo zrno. Razumem vse te spletke, gospoda, to je obrekovanje gospoda Taha, njegovo peklensko obrekovanje. Gem, z vama se nočem pravdati, ker je vaše uho gluho; grem, vama bo prištet greh, ako v tem krvavem dvoru izbruhne požar in uniči kraljevino. Toda kralj mora izvedeti vse, ker hrvaški plemič se ne boji mažarskega carinarja."

Mažara pokimata z glavo, a Tahi skoči na noge in zakriči:

"Ničvrednež, poberi se iz grada. Tu sem jaz gospodar."

"In tu te zaloti strela božje pravice, rabelj!" odvrne Grdak, dvignivši roko. Razžaljen, razljučen zapusti bivši upravitelj grad, ko je prišel do grajskih vrat, se zakrohota gospodič Gabriel za njim:

"Ha! Ha! Ha! Lahko noč, amice! Veš sedaj, kaj je baron?"

Grdak krene na konju proti Brdovcu. Pred župniščem vpraša za gospodarja. Povedo mu, da je pri Eliji Gregoriču.

Napoti se tja in zavije naravnost na dvorišče. Pred hišo so sedeli župnik, Elija Gregorič in sodnik Ivan Horvat.

"Pomagaj Bog!" ga pozdravi stari Babič, "kakšna sreča vas nosi v Brdovec, gospod Grdak?"

"Nesreča, oče!" odvrne s solzami v očeh upravitelj. "Berač sem brez zavetja, brez vsega."

"Kaj je, za Boga?" se ustraši duhovnik.

"Kaj?" se nasmeje bridko Grdak, "mažarska carinarja sta me za moje zvesto službovanje izgnala kakor psa in prodala vse posestvo susjedskemu rablju." Vsi trije preblede kakor smrt.

"Vse posestvo Tahu?" skoči na noge Elija. "To se imenuje torej pravica!"

"Bog se nas usmili!" sklene župnik roke.

"Srce mi pravi," povzame Elija z drhtečim glasom, "da bo tekla kri, kakor gotovo je Bog."

Horvat je zgrabil svojo sodniško palico, jo prelomil na kolenu in jo vrgel daleč od sebe, rekoč:

"Naj te vzame zlodej! Ako sodijo vragi, je sramota za krščenega človeka, da se imenuje sodnik."

"A kaj je z vami, ubogi prijatelj moj?" vpraša Babič Grdaka.

"Kaj vem? Ničesar, ničesar nimam. Tisto malo posestvice na Ogrskem, ki sem ga dobil po materi, mi je vzel siloma Bator. Moj brat ima kup otrok, a košček zemlje, toda k njemu pojdem, dokler ne dobim službe."

Tedaj reče Gregorič:

"Ne zamerite mi, plemeniti gospod, mojih besed. Vi ste plemič, jaz sem kmet, a vendar sem človek. Vi ste, tako mi Bog pomagaj, velik poštenjak in dober kakor kruh. Ves kraj prosi Boga za vašo srečo, toda zadela vas je nesreča. Le naj! To naše srce ve koliko dobrega ste storili za nas; globoko smo si zapisali to v svoje srce, tega vam ne more izbrisati sam vrag. Koliko nesreč ste odvrnili od naših ubogih glav, to ve vsak otrok, in tudi mojo hišo bi bila zadela nesreča, ako bi ne bilo vas. Naj vas ne bo sram moje ponudbe. Ti meni, jaz tebi in Bog blagoslovi, pravi star pregovor. Blizu Toplic na Kranjskem imam zemljo in hišo. Napotite se tja, tu bi ne bili varni. Tahi je nema zver. Ondi gospodarite, kakor hočete, dokler se ne najde boljša sreča. Oprostite mi, gospod, toda prišlo mi je iz srca. Tu — tu," nadaljuje kmet, "tu se bo, kakor vidim pripetilo še marsikaj." Grdak stisne kmetu debelo roko in reče z ginjenim glasom:

"Hočem! Sprejmem, poštenjak, da te ne razžalim. Ti si človek, pravi človek. Plemič bo kmetoval kmetu, dokler ne pride pravica od kralja."

Nem, s sklonjeno glavo je gledal župnik ta prizor. Dvigne glavo, dvigne roke proti nebu in reče:

"Povzdignite, ubogi prijatelj, srce k Bogu! Žalostna so pota življenja, težke poskušnje, ki nam jih pošilja Gospod. Toda nosite vdano svoj križ, ker bodo povišani tisti, ki se ponižujejo, toda gorje onemu človeškemu sinu, ki je izbrisal iz srca najlepše besede Odrešenikove: 'Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe'; gorje njemu, ker sojeni bodo pravični in krivični. Da, vidim: prišla bo sodba, grozna sodba, ker je omahnila roka človeške pravice, ker je greh poplavil svet. Pravični Bog naj vam poplača vse dobrote, s katerimi ste olajšali bednemu ljudstvu njegovo suženjstvo!"

(Dalje prih.)

IZ STARE DOMOVINE.

Šestdesetletnico

svojega rojstva je praznoval dne 16. oktobra predsednik Zaveze avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva učitelj na I. mestni deški ljudski šoli v Ljubljani Luka Jelenc. Jubilar je učitelj od l. 1882., v Ljubljani pa službuje od l. 1899. Predsednik Zveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev je Jelenc od leta 1895. "Učiteljski Tovariš" je narodnemu, učiteljskemu in organizatoričnemu delu Jelenca posvetil obširen članek, v katerem pravi, da je jubilarjevo delo v šoli in zunaj šole vzgled in vzor šolskega in izvenšolskega dela naprednega slovenskega učiteljstva.

Gradba železnice Knin-Pribudič.

Ljubljanski "Slov. Narod" priobčuje: Od dobro poučene strani se nam piše: V sobotni številki 6. oktobra "Slov. Naroda" vlači nek dopisnik v javnost na silno neotesan in nepoklican način vprašanje, je-li bo podjetništvo te železniške gradbe zaslužilo ali izgubilo. Kot politično vest (!) poroča, da je baje v tej zadevi intervenival pri različnih ministrih kranjski deželni glavar v prid podjetniški tvrdki L. Ampak dopisnik niti tega ne ve, da železnica Knin-Pribudič ne gradi tvrdka L., temveč podjetniška skupina, obstoječa na eni strani iz znane napredne češke tvrdke S. in slovenske tvrdke L. ter treh uglednih dalmatinskih inženirjev na drugi strani. Financira pa to skupno podjetje slovenski denarni zavod, s katerim nima kranjski deželni glavar niti najmanjšega stika, ne pa oni zavod, na katerega namigne dopisnik. Spričo tej nad vse temeljiti neinformiranosti dopisnika je pač le naravno, da so tudi vse ostale njegove kombinacije popolnoma brez vse stvarne podlage. Res je le toliko, da se pravkar vrše med vlado in podjetništvom pogajanja, ki naj preprečijo, da bi zadnje trpelo škodo, katero so povzročile edino le vojne razmere. In če je v tem smislu intervenival tudi kranjski deželni glavar, je to le pohvaliti, ne pa grajati. Dolžnost vsakega jugoslovanskega politika je pač zlasti v današnjih časih, da v takem slučaju brani pravični interes vsakega jugoslovanskega podjetništva — ma koje vjere bilo. Čast Bogu, da smo tako daleč! V javnost pa take stvari gotovo ne sodijo, dokler tega ne smatrajo potrebnim v to poklicani.

Čehi za Vojnoviča.

Češko gledališče v Pragi je priredilo povodom šestdesetletnice pesnika Vojnovičev večer dne 9. oktobra. Igrala se je njegova "Dubrovačka trilogija". Tudi Čehi zbirajo narodni dar za pesnika. Gledališka uprava je pisala Vojnoviču, naj bi ta dan prišel v Prago in prisostvoval predstavi. Čehi so pozvali Vojnoviča, naj pride v Prago v sanatorij glasovitega okulista dr. Dehla, da si ozdravi svojo očesno bolezen, to je obvaruje vsaj svoje drugo oko.

Zahvala in naznanilo.

Tem potom naznanjam, da sem po kratki mučni bolezni, ko je bila edina pomoč krvava operacija, zopet iz bolnišnice. Dolžnost me veže, da izrekam najiskrenejšo zahvalo svojim prijateljem oziroma društvenim sobratom in našemu župniku i. t. d. Dalje obema čč. gospodoma jolietskima, Rev. John Plevniku in Rev. John Plazniku, ki sta me redno obiskovala ob času moje bolezni; dalje sta mi preskrbela časopise, obenem vsako uslugo, kar sem ju prosil. Prejel sem pozdrav od Rev. Venc. Šolarja, O. S. B., Peru, Ill. Blagim gospodom Bog povrni! Dalje Mr. Simonu Šetina, slovenskemu kamnoseku in njegovi hčeri Josephine. Svojemu sorodniku A. Župančiču za obisk in darila. Obenem vsem skupaj, katerih imena mi niso znana, presrčna hvala. Slovenskega zdravnika Dr. M. J. Ivca pa priporočam kot popolnoma izkušenega in najbolj zanesljivega zdravnika.

La Salle, Ill., 18. grudna 1917.

Anton Kastello.

MALI OGLASI.

Amerikanski Slovenec je razširjen po celi Ameriki in kjerkoli so Slovenci, tam nekdo dobiva naš list, zato pa so oglasi v tem listu vedno uspešni. Kadar koga iščete, pošljite oglas v naš list, ki ga gotovo najde v kratkem času.

Mal oglas stane po 1 cent za vsako besedo za enkratno objavo ali prvo priobčenje, če pa kdo hoče oglas večkratno objaviti se naj računa za vsako nadaljno objavo po en cent za vsaki dve besedi.

Istotako se računa od raznih zahval, naznanil smrti, krstov, porok in drugih malih oglasov po 1c od vsake besede.

Naročilu je pridejati denar ali znamke po 1c.

V NAJEM 2 SOBI. VPRAŠAJTE pri: Anton Nemanich, 1000 N. Chicago St., Joliet. unf

KJE JE MOJ BRAT ANTON JUhant. Slišal sem, da je nekje v Milwaukee. Prosim, da se mi zglasi radi neke važne zadeve. Frank Juhant, 62 St. Marks Pl., New York, N. Y. 8—9

KOLEDAR ZASTONJ! AKO HOčete imeti zanesljiv koledar za leto 1918, pojdite k sosednemu lekarju in vprašajte za Severov Almanah za Slovence za leto 1918. Zdaj je pripravljen za brezplačno razdajo. Vsebuje vse kakor ponavadi, kar mora koledar vsebovati, navodila, imena svetnikov, prerokovanje vremena, in mnogo koristnih izrekov in nedolžnih šaljivk, ter kratkih člankov vseh vrst. Dobite ga takoj. Ako ga ne morete dobiti od sosednega lekarnarja, pišite ponj takoj naravnost nam. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. — Adv. Dec.

CENIK NABOŽNIH, PODUČNIH IN ZABAVNIH KNJIG katere se dobe v KNJIGARNI AMER. SLOVENCA, JOLIET, ILL.

PODUČNE IN ZABAVNE KNJIGE.

Amerika in Amerikanci (vezana)$2.50
Angelj sužnjev.....25c
Ali Boga stvarnika res ni treba..25c
Amerika, ali povsod dobro — doma najboljše.....20c
Angleščina brez učitelja.....50c
Aramugan, sin indijskega kneza. Dogodljaji spreobrnjenega indijskega princa.....20c
Babica.....50c
Beatin dnevnik.....30c
Belgrajski biser. Pov. iz starih dni 20c
Bled sedaj in nekdaj.....30c
Beneška vedeževalka ali prokletstvo in blagoslov.....25c
Berač. Povest. — Elizabeta. Črtice 20c
Boža kazen. — Plavec in Savini. —Čudovita zmaga.....30c
Boj s prirodo. — Trekova Uršika 30c
Boj in zmaga. Povest.....30c
Bojtek, v drevo vpreženi vitez....30c
Božični darovi. Povest.....30c
Ciganka. — Po povelju.....35c
Cesarjevič in sestri dvojčkinji..35c
Cvetke zelene in zvenele za mlade in stare.....25c
Četrtice iz življenja na kmetih....25c
Čas je zlato.....35c
Cerkvica na skali. — Plačilo sveta.25c
Darovana. Povest, zvezek po.....15c
Emanek, lovčev sin. — Berač.....20c
Erazem Predjamski. Povest iz petnajstega stoletja.....25c
Feldmaršal grof Radecki.....30c
Ferdinand.....35c
Gozdarjev sin. Povest.....20c
Gozdovnik. Povest iz ameriškega življenja, zvezek po.....25c
Grizelda, kmetica in grofica.....20c
Hmeljevo cvetje. — Marijina podoIzdajavec. Zgodovinska povest iz turših časov.....35c
Izgubljena sreča. Pavest.....30c
Jagnje. — Starček z gore.....40c
Jaromil. Češka narodna pravljica.30c
Jozafat, kraljevi sin Indije.....35c
Kanarček, Kresnica. — Kapelica v gozdu.....30c
Kraljičin nečak. Zgodovinska pov..25c
Krvava noč v Ljubljani.....75c
Koliščina in stepe. Povest.....25c
Kako je izginil gozd.....35c
Kako naj se pišejo zasebna pisma..50c
Krvna osveta. Povest.....25c
Leban 100 beril.....35c
Ljubite svoje sovražnike. Povest..25c
Ludevit Hrastar. — Golobček....35c
Ludovik, mladi izseljenec.....35c
Maron, krščanski deček.....25c
Mati božja na blejskem jezeru....25c
Matevž Klander.—(Spiritus familiaris. Zgodovina motniškega polža. Gregelj Koščenina.....35c
May, Eri. Povest.....25c
Mirko Poštenjakovič. Povest.....30c
Mesija.....50c
Mali vitez.....75c
Mladi Samotar. Povest.....40c
Na preriji. Povest.....35c
Na divjem zapadu, vezana.....75c
Najboljša dedščina. — Leseni križ.35c
Narodne pripovedke.....35c
Naseljeci. Povest.....35c
Naš dom.....35c
Nedolžnost, preganjana in poveli-
Nekaj iz ruske zgodovine.....20c
Nesrečnica. Povest.....35c
Nezgoda na Palavanu. Povest....30c
Od Leona do Pija.....25c
Odgovori na ugovore proti sv. veri 40c
Pavlina.....35c
Ponižani in razžaljeni.....75c
Poduk rojakom ali kažipot v Amer 50c
Postojanska jama.....25c
Povodenj.....25c
Pouk zaročencem in zakonskim...75c
Praški Judek.....20c
Pravila dostojnosti.....50c
Pred nevihto, novela.....35c
Preganjanje indijan. misijonarjev..25c
Pregovori, prilike in reki.....50c
Potni listi (povesti).....25c
Poduk rojakom (Šušteršič).....50c
Prešeren in Slovanstvo.....50c
Podadmiral Viljem bar. Tegethof 35c
Pri Vrbovčevem Grogi. Povest....25c
Pridni Janezek in hudobni Mihec..45c
Prisega huronskega glavarja.....25c
Prvič med indijanci. Povest.....25c
Ribičev sin. Pravljica.....25c
Ricmanje, cerkveno vprašanje.....30c
Ročni slov.-angl. in angl.-slov. slovar.....75c
Roza Jelodvorska.....45c
Rusko-Japonska vojna 5 zv.....50c
Senilija. Povest.....20c
Slovnica—slov.-angl. za učenje angleškega jezika, vez.....$1.00
Slovensko-Angleški razgovori....25c
Sveta Germana (trdo vez.).....50c
Solnce in senca. Povest.....45c
Spisje.....20c
Stanley v Afriki.....25c
Stezosledec.....35c
Stepni kralj. — Hiša ob Volgi....75c
Sveta noč.....25c
Sveta vojska.....35c
Sveti večer.....20c
Svitoslav. Povest.....20c
Slovenski fantje v Bosni in Hercegovini 1878, zv. I. in II. po.....75c
100 Beril.....20c
Tiun-Ling, kitajski pomorski razbojnik. Povest.....25c
Trije indij. povesti.....30c
Ujetnik pomorskega roparja.....25c
Voščilna knjiga.....50c
Velika Slovnica (slov.-angl. in angleško-slovenska).....$2.00
Vojna leta 2000. — Doma in na tujem.....35c
Vojska na turškem.....35c
V gorskem zakotji.....25c
Za kruhom.....25c
Zaroka opolnoči.....25c
Zlatokopi.....25c
Zlati orehi.....25c
Zlatarjevo zlato.....75c
Ženinova skrivnost.....45c
Zadnja kmečka vojska (5. zv.).....75c
Z ognjem in mečem 1. in 2. zv. ..75
Zlatorog, pesmi (trdovezana z zlato obrezo).....75c
Zlata vas.....40c
Zgodbe fare Škocjan.....35c
Zgodovinske povesti (trdovezana).75c
Zadnji grof uljski. — Iskali biserov na otrokih sv. duha.....35c
Zbirka povesti.....35c
Zgodovine 17. pešpolka.....75c

Knjige pošljemo po pošti. Poštnina je pri cenah že vštetа.

Kadar naročite priložite denarno nakaznico.

Ker se knjige ne morejo nadomestiti in poidejo, zato naročite vedno po več knjig, da lahko pošljemo druge mesto pošlih.

MALI VITEZ

(PAN VOLODIJEVSKI.)

Zgodovinski roman. Spisal H. Sienkiewicz.

Po poljskem izvirniku poslovenil Podravski.

(Dalje.)

III.

Volodijevski na svoji stanici ni praznoval, in tudi njegovi vojaki so neprestano delali. Sto, časih še manj vojakov je ostalo za posadko v Hreptovu, drugi pa so bili venomer na četovanju. Najvrlejše oddelke so pošiljali na preiskavo ušickih jarkov; ti so živeli neprenehoma v bojih, zakaj razbojniška krdela so se jim časih krepko postavila po robu in čestokrat je bilo treba imeti z njimj pravo bitko. Taki pohodi so trajali časih po več dni; manjše oddelke je pošiljal Volodijevski po novice k Braclavu, k ordi in k Dorošenku. Ti oddelki so morali prinašati novice, zato so lovili ljudi na stepi. Drugi oddelki so zahajali v jarke k Dnestru, k Mohilovu in Jampolu, da so ohranjali zvezo s poveljniki v teh mestih; drugi so obračali svojo pozornost na valaško stran, zopet drugi pa so gradili mostove ter popravljali staro cesto.

Krajina, v kateri je zavladalo tako gibanje, se je polagoma pomirjala; prebivalci, ki so bili mirnejše nravi ter manj zaljubljeni v plenitev, so se vračali v svoje naselbine, izpočetka skrivoma, potem pa čimdalje drzneje. V Hreptovu se je naselilo nekoliko židov, rokodelcev, časih je dospel kak odličnejši trgovec Armenec, pa tudi drugi barantači so dohajali čimdalje pogosteje. Volodijevski se je nadejal, da dobi ta pokrajina povsem drugo lice, ako mu Bog in hetman dovolita biti dalje časa tukaj za poveljnika. Sedaj je bil to šele začetek, mnogo je bilo še treba storiti, pota še niso bila varna, pokvarjeni narod se je rajši bratil z razbojniki nego z vojaki in se iz neznatnih vzrokov skrival v skalnatih globelih. Preko Dnestra so se pogostoma prikradle tolpe Valahov, kazakov, Ogrov, Tatarjev in Bog ve kakšne še. Spuščale so se v globel krajine, napadale kakor Tatarji vasi in trge ter pobirale in plenile vse, kar se je dalo doseči. Niti za trenutek ni bilo mogoče v tem kraju spustiti sabljo iz rok, ali obesiti puško na klin — toda začetek je bil že storjen in prihodnost je že kazala prijaznejše lice.

Najskrbneje je bilo treba paziti na vzhod. Od Dorošenkovih vojakov in od čambulov, ki so mu pomagali, so se vsak hip ločevala večja ali manjša krdela, napadala poljske vojake ter pustošila in požigala po okolici. Ker pa so ta krdela delala očito na svojo pest, se malemu vitezu, ko jih je pobijal, ni bilo treba bati, da pozove v deželo večjo burjo. Neprestano skrbeč za oporo, jih je sam iskal po stepi tako uspešno, da je sčasoma preplašil celo najdrznejše.

V tem se je Barbka poprijela gospodinjstva v Hreptovu.

Neizrečeno jo je veselilo to vojaško življenje, ki si ga doslej še nikdar ni bila ogledala tako blizu: gibanje, pohodi, vrnitev s pohodov, pogled na jetnike. Rekala je tudi Volodijevskemu, da se mora vsaj enkrat udeležiti takega pohoda, toda za sedaj je morala biti zadovoljna s tem, da je časih zasedla konja ter z možem in Zaglobo ogledovala hreptovsko okolico. Na takih izprehodih so preganjali lisice in droplje; časih je celo srna skočila iz trave ter zbežala v daljo. Takoj je nastala gonja in Barbka je na vso moč dirjala za psi, da bi prva dosegla utrujeno žival ter ji sprožila strel med zardele oči. Zagloba je najrajši lovil z dobro izurjenimi sokoli, katerih so imeli dostojniki nekoliko parov s seboj.

Barbka ga je spremljala na takem lovu, a Volodijevski je pošiljal skrivoma za njo nekoliko ljudi, da bi ji v nepričakovani sili prišli na pomoč. Dasi je bilo v Hreptovu znano, kaj se godi dvajset milj naokrog, je bil Mihael vendarle oprezen.

Vojaki so ljubili Barbko vsak dan bolj, ker se je tudi marljivo trudila za njih hrano in pijačo ter skrbela za bolnike in ranjence. Celo mračnemu Melehoviču, ki je še neprestano bolehal na glavi ter imel srce bolj trdo in divje nego drugi, se je zvedrilo lice, kadar jo je ugledal. Stari vojaki pa so se kar čudili nje srčnosti in znanju v vojaških rečeh.

"Da ni malega sokola," so dejali, "bi lahko ona prevzela poveljništvo, in nikomur ne bi bilo žal umreti pri takem polkovniku."

Časih, kadar je bil Volodijevski z doma, se je pripetilo, da je nastal v službi nered. Takrat je Barbka pokarala vojake, in vsi so jo slušali na prvo besedo. Graja iz njenih ust je celo starim vojakom bolj sezala do srca nego kazen, s katero Volodijevski, vnet za službo, nikakor ni štedil pri prestopkih zoper disciplino.

Volodijevski je imel v svojem taboru zmerom zgleden red. Vzgojen v šoli kneza Jeremije, je držal vojake z železno roko, toda Barbkina navzočnost je v marsičem ublažila še nekoliko divje običaje. Vsakdo se je prizadeval, da se ji prikupi, vsakdo se je trudil zato, da je uživala mir in ugodno življenje, ter se je izogibal vsemu, kar bi jo bilo utegnilo vznemiriti.

V praporu Mikolaja Potockega je bilo nekoliko plemičev, izkušenih in vljudnih vojakov, ki so, dasi osiroveli po neprestanih vojnah, sicer vendar tvorili odlično družbo. Ti so z dostojniki izpod drugih praporov prebili marsikateri večer pri polkovniku, pripovedovali o starih dogodkih in o bojih, katerih so se bili udeležili. Prvo besedo je imel Zagloba. Bil je najstarejši, videl je bil največ in marsikaj učinil; toda ko je, izpraznivši prvi in drugi kozarec, zadremal v nalašč zanj prirejenem naslanjaču, so prišli na vrsto tudi drugi. In imeli so dokaj pripovedovati. Bili so med njimi celo taki, ki so bili na Švedskem, v Moskvi, in drugi, ki so prebili mlada leta pred vojno s Hmelnickim na Siči; bili so taki, ki so njega dni kot sužnji strigli ovce na Krimu, ki so v Bakčisaraju kopali vodnjake, ki so prišli v Malo Azijo, ki so na turških galejah veslali po Arhipelagu, ki so v Jeruzalemu trkali s čelom ob Kristusov grob, ki so doživeli vsakovrstne čudne dogodbe, vsakovrstne nezgode, naposled pa so se vendar vrnili, da branijo te obmejne, s krvjo pokropljene krajine do konca življenja.

Ko so se mesta listopada še podaljšali večeri ter je bilo na široki stepi vse mirno, ker je že trava ovenela, se je zbirala družba pri polkovniku vsak dan. Dospel je Motovilo, poveljnik Semenov, po rodu Rusin, človek suh kakor treska in dolg kakor kopje. Ni bil že več mlad, toda od svojega dvajsetega leta ni odstopil z bojišča; prišel je Dejm, brat onega, ki je bil posekal Ubiša; za njim gospod Mušalski, nekdaj jako imovit človek, ki pa je bil v rani mladosti prišel v sužnost ter je veslal na turških galejah. Oprostivši se iz sužnosti, je popustil svoje imetje ter se s sabljo v roki osvetil potomcem Mohamedovim za svoje krivice. Bil je to neprekosljiv lokostrelec, ki je čapljo, kvišku letečo, na zahtevo dosegel s pušico. Prišla sta tudi dva gonjača, Vilga in Nenašinec, oba vrla vojaka, gospod Hromika, gospod Bavdinovič in dokaj drugih. Ako so ti pripovedovali ter postali ob tem gostobesedni, se je v njih pripovedovanju zrcalil ves takratni vzhodni svet: Bakčisaraj, Stambul, minareti in svetišča krivega preroka, višnjevkaste vode Bosporove, vodometi in sultanov dvor, sploh vse to mravljišče s pozidanem mestu, množica vojska, janičarjev in dervišev in ogromne množice strašnih kobilic, pred katerimi je ljudovlada s krvavimi prsmi ščitila ruske in za njimi vse križe in cerkve v vsej Evropi.

V obširni sobani so sedeli v krogu stari vojaki kakor jata čapelj, ki, utrujene od letanja, kam posedejo na stepno mogilo ter ondi glasno klokotajo. Na ognjišču so gorela smolnata polena ter širila rdečkast blesk po vsej sobi. Moldavsko vino se je na Barbkino povelje grelo pri ognju in strežniki so ga s kositrskimi ponvicami zajemali ter nudili vitezom. Zunaj se je slišala kličoča straža. Čvrčki, o katerih se je bil pritoževal Volodijevski, so čirikali v sobi; časih je zapihal skozi špranje, zamašene z mahom, listopadni veter; pihajoč od severa, je prihajal čimdalje mrzlejši. V takšnem hladu je bilo najprijetneje sedeti v zatišju, v svetli sobi ter poslušati pripovedovanje o viteških dogodkih.

Nekega takega večera je pripovedoval Mušalski takole:

"Najvišji imej v svojem varstvu vso ljudovlado, nas vse in med drugimi zlasti tu navzočo gospo soprogo našega poveljnika, katere mičnosti skoro niso vredne gledati naše oči. Nečem se kosati z gospodom Zaglobo, čigar dogodkom bi se čutila Didona z dvornicami vred; ker pa si, gospoda, želite, naj vam kaj povem iz svojega življenja, se nečem upirati, da ne žalim tako vrle družbe.

V mladosti sem podedoval na Ukrajini poleg Tarašče precejšnje premoženje. Imel sem dve vasi po materi v mirnem kraju nedaleč od Jasle, toda nastanil sem se v domovini, ker sem imel tam bliže do Tatarjev, in čudovitih dogodkov ni bilo nikoli premalo. Junaška samozavest me je vlekla na Sič, toda ondi že ni bilo ničesar za nas. Vendar po Divjih poljih sem hodil z nemirneži ter doživel obilico razkošja. Dobro se mi je godilo na zemljišču, samo to mi je mrzelo, da sem imel zlobnega soseda. Bil je to preprost kmet izpod Bele cerkve, ki je prebil mladost na Siči in dosegel ondi dostojanstvo atamansko; pozneje je odšel kot poslanec v Varšavo, ter ondi dosegel plemiški grb. Imenoval se je Didiuk. Treba je vedeti, da se imamo za potomce samnitskega poveljnika, ki mu je bilo ime Musca; to pomeni po naše muha. Oni Musca je po nesrečnih pohodih proti Rimljanom dospel na dvor Ziemovita, Piastovega sina, tam so ga imenovali Muscalskega, iz česar je pozneje nastalo ime Mušalski. Smatrajoč sebe za tako odličnega potomca, sem onega Didiuka preziral na vso moč. Ako bi bil ta lopov vsaj cenil dostojanstvo njega, s katerim je živel v dotiki, cenil večjo dovršenost plemiškega stanu mimo drugih stanov, pa bi mu morda ne bil rekel ničesar. Toda on, ki je imel zemljišče kakor plemič, se je dostojanstvu celo rogal ter dejal pogostoma: 'Ali je moja senca sedaj večja? Kazak sem bil in kazak ostanem, a plemstvo in vsi vražji Lahi — proč od mene...' Ne morem vam povedati, kaj je vse počenjal, zakaj tega mi ne dopušča navzočnost naše gospe. Toda gojil sem v srcu željo, da ga kaznujem. Lahko bi ga bil pozval na dvoboj s sabljo, toda tega nisem hotel, ker sem se oziral na njegov nizki stan. Sovražil sem ga kakor kugo, pa tudi on je meni kazal sovraštvo. Nekoč je v Tarašči na trgu pomeril name ter bi me bil skoro ubil, jaz pa sem ga nato oplazil po glavi s čakunom. Dvakrat sem se zadrevil nanj s svojimi ljudmi, pa tudi on je prišel dvakrat name. Ni me premagal, pa tudi jaz njemu nisem mogel priti do živega. Hotel sem nastopiti proti njemu pot pravice, toda kaj je na Ukrajini pravica, ako se ondi iz pogorišč še kadi dim? Kdor tam skliče postopače njemu se ni treba meniti za ljudovlado. Tako je storil tudi on. Naposled se je rogal skupni naši materi in se ni menil za to, da ga je poplemenitila ter ga s tem pritisnila na prsi, da mu je dala privilegije, na katerih osnovah je imel v lasti zemljo ter užival prostost kakršne ne bi bil dosegel pod nobeno drugo vlado. Ako bi se bila kdaj srečala kot soseda, gotovo ne bi bilo nedostajalo razlogov, toda nisva se srečala drugače nego s puško v eni in s sabljo v drugi roki. Jeza je tako rasla v meni vsak dan, da sem ves orumenel. Neprestano sem mislil na to, kako bi ga ujel. Čutil sem, da je sovraštvo velik greh; torej sem mu hotel za to, da se je odrekal plemstvu, najprej z bičem razorati kožo in ga potem po oprostitvi vseh grehov, kakor se spodobi pravemu kristjanu, dati kar ustreliti...

Toda Bog je obrnil drugače.

Imel sem za vasjo obširen čebelnjak in nekoč sem šel gledat k njemu. Bilo je proti večeru. Pomudil sem se ondi toliko, da bi izmolil deset očenašev, kar mi je zadonelo na uho nekako vpitje. Ogledam se: Dim visi nad menoj kakor oblak. Črez nekaj časa jamejo bežati ljudje s klicem: 'Orda! Orda!' in tesno za njimi je bila prava tema — pravim vam! Pišice so švigale kakor takrat, kadar prši dež, in kamor ste pogledali, povsod je bilo vse polno ovčjih kožuhov in pekinska moritev orde. Spustim se h konju. Toda preden se z nogo dotaknem stremena, me že ujame kakih pet ali šest zadrgalic ... Trgal sem jih — bil sem močan... Nec Herkules!... Tri mesece pozneje sem bil kot jetnik za Bagčisarajem v tatarski vasi Suhajolzigu.

Mojemu gospodarju je bilo ime Salma-bej. Bil je bogat Tatar, toda neusmiljen s svojimi sužnji. Kadar so delali na polju, so jih tepli z biči. Hotel sem se odkupiti, imel sem pomočke za to. Poslal sem pa odkupnino nekega Armenca, pisal pisma na svoj dom pod Jaslom. Ne vem, ali pisma niso dospela, ali je bila odkupnina na poti zaplenjena; dovolj, prišlo ni nič... Odgnali so me v Carigrad in me tam prodali na galejo.

Mnogo bi se dalo povedati o tem mestu, in ne vem, ali je še kje večje in lepše na svetu. Ljudi je ondi kakor trave na stepi ali kamenja v Dnestru. Zidovje na obzidju je strmo, stolp stoji pri stolpu. Po vrtovih so poleg ljudi jate psov, katerim Turki ne store nič žalega; iz tega se vidi, da imajo sebe za sorodnike psov. Med njimi sta le dva stanova: gospoda in sužnji, toda ni je hujše sužnosti nego pod pogansko roko. Bog ve, ali je to resnica, toda ljudje pripovedujejo, da so ondotne vode, kakor Bospor in Zlati rog, ki sezajo globoko v mesto, nastale iz suženjskih solza. Nemalo se je tja prelilo tudi mojih...

Strašna je turška moč in nobenemu mogočnikov ni podložno toliko kraljev kolikor sultanu. A Turki sami pravijo, da bi bili, ako ne bi bilo Lehistana (tako imenujejo našo poljsko domovino), že davno zagospodarili vsemu svetu. Za hrbtom Leha (pravijo) živi ostali svet v zlobi, ker leži (pravijo) kakor pes pred križem ter nas grize v roko. In prav govore, zakaj tako je bilo in tako je. Kaj delamo mi tu v Hreptovu, v Jampolu, v Mohilovu in Raškovu drugega? Dokaj slabega je v naši ljudovladi, vendar pa si mislim, da nam Bog kdaj to dobro delo prišteje v zaslugo.

Toda da se vrnem k temu, kar se mi je pripetilo. Oni sužnji, ki žive na suhem v mestih in po vaseh, so v manjših stiskah nego oni, ki morajo veslati na galejah. Zakaj one galejnike prikujejo k veslu in potem jih ne odkujejo nikdar več, niti na noč, niti na praznik, tkao da morajo siromaki živeti v verigah do smrti. Ako utone ladja v bitvi na morju, utonejo tudi eni z njo vred. Vsi so nagi, gloda jih mraz, moči dež in mori glad, toda pomoči ni; ostajajo jim samo solze in težko delo, zakaj vesla so tolika, da je za eno treba dvoje ljudi.

Tudi mene so prignali in prikovali ponoči in meni nasproti so posadili sotrpina, katerega nisem mogel spoznati v temi. Ko sem začul, kako udarja kladivo in rožljajo verige, se mi je zdelo, da zabijajo nad menoj žreblje v mojo rakev. Pa še to bi mi bilo ljubše. Molil sem, toda kakor bi mi bil veter odpihnil upanje iz srca... Moje zdihovanje pa je zadušil nadzornik, tepoč z bičem; presedel sem brezglasno vso noč do svita... Takrat sem pogledal onega, ki je imel veslati z menoj — ljubi Jezus Kristus! — ugenite, gospodje, kdo je sedel meni nasproti? — Didiuk!

Spoznal sem ga takoj, dasi je bil nag in shujšan in dasi mu je brada segla do pasu; bil je namreč že davno prodan na galejo. Gledal sem njega in on je gledal mene: tudi on me je spoznal. Ničesar nisva govorila... Evo, kaj se je bilo pripetilo nama obema!

(Dalje prih.)

Kako je menjal Ganghofer v Carigradu denar.

Znani nemški pisatelj Ludvik Ganghofer, ki je sedaj vojni poročevalec, opisuje v "Vossische Zeitung" svoj obisk v Carigradu, kamor se je peljal s prvim balkanskim vlakom in kjer je doživel marsikatero razočaranje. Zlasti bridke izkušnje je doživel z menjanjem denarja. Ganghofer pripoveduje: V Carigradu sem izkusil tudi čudovito umetnost, da izgine stvar, ki je konkretno v tvojih rokah, brez vsakega sledu. Pri plačevanju me je pričel kar najživahnejše interesirati kurz nemške marke, ki sem ga začel praktično študirati. Vzel sem bankovec za 20 mark ter ga menjal v menjalnici za piastre. S piastri sem se podal v drugo menjalnico, ter sem jih menjal zopet v marke; za dobljene marke sem šel zopet kupit piastrov. To proceduro sem nekolikokrat spretno ponovil. Rezultat je bil ta, da ni le izginilo onih 20 lepih mark, temveč da sem moral v menjalnici, kjer sem izvršil zadnjo svojo operacijo, še doplačati 20 pijastrov, da izravnam račun. Ganghofer je v Carigradu spoznal, da mora Nemčija v Orijentu še vedno delovati po načelu, da je bolje dajati kakor pa menjati.

Prismojeno mleko

vlij hitro v drugo posodo, prideni na kvart mleka malo noževo konico natrona in prevri mleko iznova.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

Pristopite k največjemu slovenskemu podpornemu društvu.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE

(The Holy Family Society)

štev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod, vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1917.

Predsednik.....George Stonich.
Podpredsednik.....Stephen Kukar.
Tajnik.....Jos. Klepec.
Zapisnikar.....John Barbich.
Blagajnik.....John Petric.
Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

John N. Pasdertz, Joseph Težak, John Štublar.

To društvo sprejema rojake in rojakinje in sicer od 16. do 50. leta in izplačuje bolniške podpore $1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za $500.00 ali za $250.00 pri D. S. D. za malo mesečnino.

To društvo ima že nad $2,900.00 v bolniški blagajni in je do zdaj že izplačalo skupaj 3088.00 dolarjev bolniške podpore članom(icam). Kdor plača takoj ob pristopu $3.00, to je toliko, ko so plačali drugi člani zadnjih 6 mesecev, je deležen podpore v slučaju nezgode takoj po pristopu, drugače po 6 mesecih. Pristopnina je še prosta.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo ob 1. uri pop. v stari šoli.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se glasi pri katerem odborniku.

— Kadar hočete kaj kupiti, oglasite se v trgovinah, katere imajo svoje oglase v Amer. Slovencu.

Carl Schreiber

Chicago Phone 3496.

519 Marble St. :: Joliet, Illinois

SLOVENSKI BARVAR IN SLIKAR.

Barvam poslopja, znotraj in zunaj, ter opravljam vsak posel, ki spada v barvarskega obrta področje.

Obešam stenski papir.

ATLAS — ZASTONJ.

Še imamo nekoliko ročnih atlasov celega sveta, katere damo zastonj onim naročnikom, ki pošljejo $2.00 naročnine, če za atlas vprašajo.

Posebno v sedanjem času je jako priročno imeti tak atlas, ko se pojavljajo velezanimivosti po celem svetu.

Pošljite $2 za naročnino takoj, da dobite atlas zastonj predno zaloga poide.

UPRAVA AMER. SLOVENCA.

ANTON STRAŽIŠNIK,

1219 Summit Street, Joliet, Illinois.

Karpenter in Kontraktor.

Stavim in popravljam hiše in druga poslopja. Predno oddate kontrakt ali delo, vprašajte za moje cene. Vse delo jamčim.

Slovenske Gospodinje

so prepričane, da dobijo pri meni najboljše, najčistejše in najcenejše

meso, grocerije

IN KRANJSKE KLOBASE

istotako vse vrste drugo sveže in prekajeno meso ter vse druge predmete, ki spadajo v področje mesarske in grocerijske obrti.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam.

Spoštovanjem

John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917.

Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras

Chi. Phone 376 N. W. 939.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

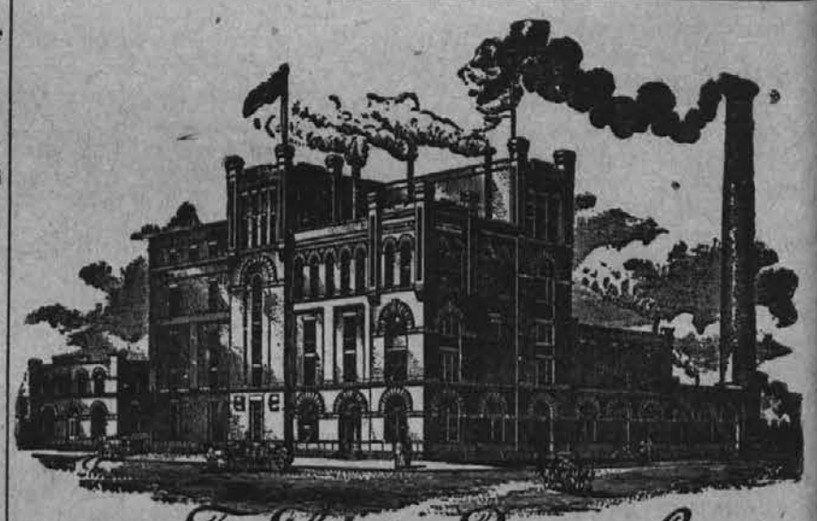

Fred Lehring Brewing Co

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts.....Both Telephones 26.....JOLIET, ILLINOIS

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405 S. Bluff St., Joliet, Ill.